

Bestemmelse kunne medføre en hel Del Trakasserier og mangfoldige Retstrætter? Det hedder i § 7: „Med Bøder fra 50—500 Kr. anses hvert Medlem af en Bestyrelse for et Selskab, som ved Bekendtgørelse eller i Tryksager til Publikum paa Skilte eller paa anden Maade meddeler usande eller urigtige Oplysninger om Selskabet eller om andre Selskaber. Gives saadanne Oplysninger af nogen, som mod Betaling virker for Tegning af Forsikringer for et hvilket som helst Selskab, anses han med samme Bøde“, altsaa med Bøder paa 50—500 Kr. I det store Lovforslag er af Landstinget indsat „bevidst“ urigtigt; i alt Fald burde dette Ord dog vist medtages her. Vi vide jo, at disse Agenter, som rejse rundt for at kapre Kunder til Livsforsikrings- og andre Forsikringsselskaber, ofte ere meget paagaende under deres Forsøg paa at faa fat i flere Kunder. Naar det nu kommer ud, at en saadan Agent har sagt — og det kommer videre til en anden Agent — at det og det Selskab, hvori vedkommende Kunde, som han henvender sig til, er forsikret, ikke er saa solidt som hans Selskab, at det mangler Kapital, eller en lignende Udtalelse, og denne kommer den anden Agent for Øre, saa er dette nok til at Fru Justitia skal sættes i Bevægelse, til Vidneafhøringer m. m. § 7 bør derfor vistnok væsentlig ændres, da den ellers vil give Anledning til mangfoldige Retstrætter og mange Besværigheder for Folk, som skal møde og vidne om, hvad vedkommende Agent har sagt om det og det Selskab. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg skal bemærke, at det sikkert er den almindelige Opfattelse her i Tinget, at vort Livsforsikringsvæsen trænger til at komme under Statens Kontrol og Tilsyn, men at der ganske vist ikke her i dette Lovforslag er Tale om nogen Statskontrol eller Tilsyn; her er kun Tale om dette ene at deponere en Kapital for at kunne fortsætte enten helt eller, som det synes efter den ærede Ordførers Udtalelser, at kunne fortsætte i ethvert Tilfælde halvt. Og jeg skal tilføje, at de Betæneligheder man kan nære over for dette Lovforslag, i ethvert Tilfælde ere voksede meget betydeligt ved at se de store Betæneligheder, den højtærede Indenrigsminister har givet til Kende under denne Sags Behandling i det andet Ting.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem, som nu satte sig, har for dette høje Tings Medlemmer skildret denne Lovs Forhistorie og skildret den rigtigt,

idet han henviste til, at det store Lovforslag om Livsforsikring ikke vilde kunne fuldføres i Aar, og at man ikke har anset det for forsvarligt under disse Omstændigheder ikke at foretage en saadan foreløbig Foranstaltning, som kunde bøde paa de i og for sig meget beklagelige Forhold inden for Livsforsikringsvirksomheden. Naar det nævnte ærede Medlem nu nævnedes de Betæneligheder, jeg har fremført over for Lovforslaget i det andet Ting, har han ogsaa gjort dette med Rette, hvorimod han ikke i tilstrækkelig Grad har fremdraget de Forhandlinger, som have bevirket og de Forandringer, som have bestemt mig til at opgive de Betæneligheder, jeg nærede om at kunne opnaa et saadant Resultat, som man sikkert vilde opnaa, naar denne Lov føres igennem. For det første er nemlig Loven ved de følgende Behandlinger i Landstinget, efter at jeg ved dens første Behandling havde ytret mine Betæneligheder, bleven begrænset til et Tidsrum af 2 Aar, hvad den ikke var før, og dernæst er Depositummet blevet nedsat for alle gensidigede Selskaber fra 100,000 til 50,000 Kr. Dette har ikke ringe Betydning, da det overvejende Antal af de smaa Selskaber, man netop ønsker at undersøge og eventuelt at standse, ere gensidige Selskaber. Endelig er der af mig lagt betydelig Vægt paa den Omstændighed, som det ærede Medlem ganske vist omtalte, men kun meget i Forbigaaende, at det blev erkendt fra alle Sider, at man ved at standse Livsforsikringsvirksomheden for noget bestemt Selskab ikke maatte forhindre Selskabet i at opfylde sine Forpligtelser over for sine forsikrede og heller ikke hindre disse i at opfylde deres Forpligtelser over for Selskabet. Med andre Ord, alle bestaaende Forsikringsaftaler og Kontrakter skulle vedblivende kunne opretholdes, hvorved der vilde være truffet en Sikkerhed for, at denne Lov i ethvert Tilfælde ikke kunde komme nogen af de forsikrede til Skade. Den vilde for saa vidt for disse Selskabers Vedkommende kun gøre en mere begrænset Nytte, idet den vilde forhindre dem fra at erhverve sig ny forsikrede paa et Grundlag, der havde vist sig at være saa finansielt ringe, at Selskaberne ikke vare i Stand til at opfylde Lovens Krav. Det er disse Forhold, som have bevirket, at jeg ved de senere Behandlinger i Landstinget har ment, at man, stillet over for de beklagelige Forhold, som man vil raade Bod paa paa dette Omraade, ikke burde paatage sig det Ansvar at nægte sin